

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Igitur comperta Henrici Imperatoris in Italia morte, Germania principes electores, in duos aequè Imperio regnoq; dignos principes vota contulerunt, Ludouicum Bauariae, ac Fridericum Austriae duces: Qui copijs derepentè contractis, praelio concurrerunt: in quo caedes vtrinque, sed in Australibus maior fuit: Fridericusq; superatus & captus, in carcerem ibat victoris. Ludouicus verò ea elatus victoria, pro rege ilicò se gessit, multa disponens, concedensque, quae confirmatum, coronatumque, decuit Romani pontificis consilio, iudicioq; subijcere. Erat autem annus post mille trecentos decimussextus, cum ad Iohannem XXII. pontificem in Gallias mitteret Ludouicus oratores, electionem nuntiantes, poscentesq; Romani pontificis assensum: quem ille protinus negauit, quòd Ludouicus supra impietatem, quam in secum electum, & eodem iure nitentem, commiserit, multa peregerit, quae nullus regum, nisi Imperatoria dignitate ornatus, consueuisset. Aluit tamen idè Ludouicus Vicecomitū Mediolani tyrannidem, ut tum primum ausi sint palàm mores in plebem tyrannicos ostendere. De electione autem huius regis, mira quidam recordantur annales, quae operae precium erat posteris ad memoriam commendare. Electores principes seculi indignum rati, quòd ab ecclesiasticis solis ea potestas expectaretur, nò expectatis tribus archiepiscopis electoribus, Ludouicum elegerunt: Archiepiscopi autè contemptum suū reputantes, nullam esse electionem protestati sunt, de Ludouico sine se peractam. Nam & Rodolphus dux Saxoniae, qui elegisse diceretur, non ad eam pertineret, sed dux inferioris Saxoniae Ericus foret aduocandus. Præterea Waldemarum marchionem, non presentem, sed

sed per nuncium dedisse vocem, non in eum, quem ipse
 voluerit, Fridericum, sed in eum, quem falso nuncius de
 suo sensu nominauerit Ludouicum. Ferunt enim submis-
 sum à marchione militem, qui cum videret principes in
 Ludouicum propensores, suamq; vocem, quam ex man-
 dato marchionis pro Friderico daret, futuram inanem,
 studebat & principi suo, & proprijs cōmodis, quod Lu-
 douicus marchioni propior, & commoda plura amicus,
 & incommoda posset inferre maiora inimicus, marchi-
 oni: cum & ipse nonnihil exinde cōmodi speraret, si suo
 posset obsequio, vacillantem principum sententiā, mar-
 chionis sui voce deducere in optatum. Hæc tum obiecere
 archiepiscopi primæ de Ludouico electioni, ipsiq; Fride-
 ricum delegerunt. Ferunt marchionem vehementer ex-
 asperatum in militem nuncium suū, quod non de domini
 sui mente, sed propria voluntate electionē perplexiorem
 reddidisset: redeuntemq; diū carcere macerasse, & de-
 mum extinxisse fame, cum pomum in eius semper adspe-
 ctum iussisset appendi, sed quod tangere non posset: se-
 ratoq; carcere sub vltimo vetuisse supplicio, nè vllū cibi
 genus victo immitteretur: vt doceat ille pœnæ suæ ex-
 emplo, discantq; minores, mandati fines nulla in re præ-
 terire. Interim verò Ludouicus satis omnia pro rege ge-
 rebat, & si nullum summi pontificis consensum, nullam
 ab archiepiscopo Coloniensi, qui primam Aquisgrani in
 sua prouincia coronam dare solet, pro suo iure suscepis-
 set consecrationem aut benedictionem.

CAPVT IX.

Annus erat post natū mundo Christum viceſimus
 post mille trecentos, cum Holsatiā gubernaret,
 inde Iohannes III. cognomento Largus, in Saxoniam hinc
 vero Gerhardus Magnus cum fratre Iohanne. Erat alius
 quoque